

d' enamorar-se així, d'equivocar-se així, d'exposar-se així,

Cicle a cura d'**Experimentem amb l'ART,**
amb Dolors Juarez, Judit Onsès i Isaac Sanjuan

Línia de fuga 0 | El títol del cicle és part d'una acció artística de Jordi Boldú a partir de dos versos lliures i robats a l'Enric Casasses, del llibre *D'equivocar-se així* (Barcelona: Edicions 62/ Empúries, 1997). La proposta consta de la producció d'un adhesiu i la seva escampada per l'espai públic, i també els espais íntims, de Mollet i més enllà. Alhora actua com a títol del cicle.

Línia de fuga 2 | *Juliol - novembre 2017*

Jordi Ferreiro
Traspàs

Desplaçaments i afectes en l’obra de Joan Abelló

Una de les intencions d’aquest cicle és interrogar-se per allò educatiu en les propostes artístiques i de comissariat. On queda la construcció de coneixement en la presa de decisions en el desenvolupament d’un cicle expositiu? Quins aprenentatges es generen en la comunitat involucrada en el cicle? Com de les activitats que es van desenvolupant, tant per part del comissariat, com dels artistes, com de les persones implicades des del museu?

El treball de Jordi Ferreiro ens va semblar interessant per al cicle a l’hora d’aportar noves propostes i aprenentatges a aquest debat. Ell és artista i educador, i no entén l’art i l’educació com a conceptes separats,¹ sinó que en la seva pràctica sempre estan entrelligats. Per a aquesta ocasió, ha creat Traspàs, consistent a desplaçar una sèrie d’obres de la col·lecció del Museu Abelló, a Mollet del Vallès, a diferents espais de la ciutat –és a dir, fora del Museu– durant un mes. Els espais triats són: una escola (Escola Joan Salvat Papasseit), la casa d’un escriptor (Alberto Sáez Gordo, membre de l’Associació Cultu-

ral 7 Plomes) i un centre cultural (Centro Cultural Andaluz de Mollet, situat a Can Gomà).

Aquests desplaçaments han activat alguns dels temes que interessaven a Jordi Ferreiro de ja fa temps, així com preguntes i reflexions entorn dels significats de l’obra d’art i dels seus moviments. Què significa desplaçar l’obra d’art del Museu? I en aquest cas, no per anar a un altre museu, sinó per passar a ser custodiada per una entitat o per persones que no es dediquen a això? Com es posen en joc les maneres de fer, de comprendre i de tenir cura de l’obra d’art? Com afecta això el Museu i els receptors d’aquestes obres? Quins afectes generen aquests processos de desplaçament, de recepció i d’activació de les obres en contextos diferents dels artístics?

El 18 d’octubre de 2017, les tres obres de la col·lecció del Museu seleccionades per Jordi Ferreiro per ser desplaçades són embolicades i protegides per la responsable de conservació del Museu. Les portem als seus nous llocs d’acollida.

Dialogant amb l’escriptor

Entrar a l’espai privat d’un escriptor. A casa seva. Ni al seu estudi, ni a l’oficina. A casa seva. Pudor i dubtes. Com ens rebrà? Com rebrà l’obra? Li despertarà interès? Li remou-rà quelcom? Com l’obra transformarà l’espai de treball de l’escriptor?

Ens rep com si ens conegués de tota la vida. Ens estava esperant. Ens mostra la casa. Està entusiasmat amb la proposta. Col·loca l’obra al seu espai de treball. Recita alguns poemes i ens fa sentir molt bé, mentre ens explica què li agrada de la seva pràctica com a docent i escriptor. Al cap de poca estona, ens envia el poemari que ha creat inspirat per l’obra que va acceptar custodiar. Aquí compartim un d’aquests poemes:

Imatge 1

Imatge 2

A ENRIC GRANADOS (Mi huésped)

*Estás aquí, conmigo, tú, tan profundo y pensativo,
recostada dejadez y altiva melancolía;
apenas tus dedos rozan el rostro que te ilumina.*

*Bajo tu mirada huida, perdida entre mis rincones
que tus ojos escudriñan, brotan notas de armonía
perfumadas de tus sonos que en la luz se difuminan.*

*Siento tu tacto al piano que va desgranando versos
de música suspendida en el ingrátido espacio
de unas teclas encendidas por el tacto de tus manos.*

*Cada sonido que escucho es una espina prendida
que se arranca de su herida y me alivia, ya arrancada,
del dolor que la nutría, apaciguando mis ansias.*

*De tus compases escapan arpegios que se derraman
y en etéreos universos armoniosos se propagan
hasta impregnar cada brizna con el rumor de su eco.*

*Sonidos que se evaporan como sutiles suspiros
que se ondulan en el aire con alegre trotecillo
o sosegados revuelan en plácidos remolinos.*

*Y vibran sus tonos puros en desnuda poesía
tan mecidos entre valsos de ensoñación y quimera
que lloran en su cadencia y su llanto me libera.*

*Viven en tus melodías gentes que sufren y gozan,
que sienten, cantan y sueñan con el pan cada día
y que desbrozan su vida bajo el sol que les cobija.*

*Tienes alma del poeta que lejos canta a su tierra,
que añora danzas y juegos, que guarda amores y duelos
y acuna entre sus recuerdos los colores de su cielo*

*Me traes los aires venidos de lejanos horizontes
y van llenando vacíos que en mi corazón se esconden
entre golpes de latidos al ritmo de tus acordes.*

*Entregaste por azar a la muerte tu embeleso
y te abrazaste a los besos que las olas nunca dan,
guardando tu amor adentro, en las entrañas del mar.*

J Alberto Sáez Gordo

1. Jordi Ferreiro en una entrevista per a la revista *Culturamas*:
<http://www.culturamas.es/blog/2015/10/18/derretir-la-institucion-entre-vista-a-jordi-ferreiro/>

Imatge 3

Imatge 4

Museu Abelló
Fundació Municipal d'Art

FULL DE LLIURAMENT D'OBRA

Nom del propietari: Museu Abelló
Adreça: Berenguer III, 122 Mollet del Vallès.
Telèfon: 93.544.50.99

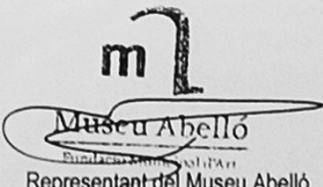
La Fundació Municipal Joan Abelló de Mollet del Vallès cedeix en préstec temporal, a ESCOLA JOAN SALVAT PAPASEN la següent obra: MÚSICA AL TREU (L'objecte i Paper) en motiu de l'Aparador "Traspàs" de Jordi Ferreiro, dins del cicle "d'enamorar-se així, d'equivocar-se així, d'exposar-se així"

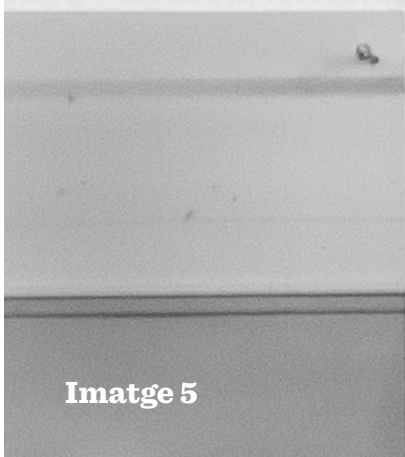
La Fundació Municipal Joan Abelló i ESCOLA JOAN SALVAT PAPASEN acorden que:

- Els responsables es comprometen a vetllar i conservar la obra, i en el cas que succeís algun incident, a avisar directament a la Fundació

El trasllat de l'obra anirà a càrrec de la Fundació Municipal Joan Abelló

En prova de conformitat, signem aquest acord en data d'avui, 18-10-17

Representant del Museu Abelló

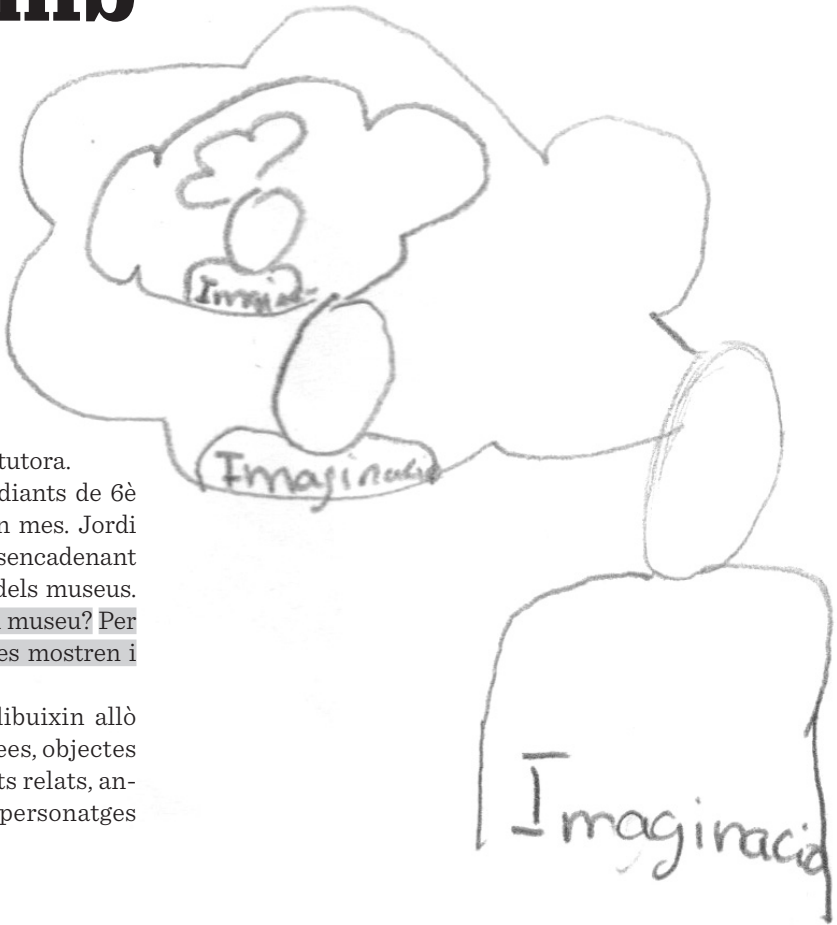
Imatge 6

Dialogant amb l'escola

Entrar a l'escola. Sentir-se ben rebuts. Coneixem la mestra de 6è de primària. Està oberta i encuriosida amb la proposta. Coneixem l'espai-aula on s'ubicarà la peça de Joan Abelló. Els estudiants no hi són perquè tenen classe de música. És estrany ser a l'aula sense ells i elles. Ocupem un espai de l'aula per penjar l'obra. Tornarem un altre dia per conèixer-los.

Passen quinze dies i aquest cop ens rep la seva tutora. Ens porta fins a la classe. Coneixem els estudiants de 6è que custodiaran l'obra de Joan Abelló durant un mes. Jordi Ferreiro els presenta l'obra. L'obra d'art com a desencadenant d'una conversa-debat sobre els sentits de l'art i dels museus. Qui legitima les obres d'art que han d'estar en un museu? Per què unes i no unes altres? Qui decideix quines es mostren i quines no? De què depèn?

Jordi Ferreiro proposa als estudiants que dibuixin allò que els agradaria que hi hagués en un museu. Idees, objectes preuats per a ells i elles, monedes antigues, petits relats, anhel, records i emocions amagats en objectes i personatges dibuixats.

Dialogant amb el centre cultural

Entrar al Centro Cultural Andaluz. Sentir-s'hi ben acollits. Busquem un lloc per a l'obra nova a la paret on ja hi ha altres quadres. Decidim despenjar-ne un i deixar espai per al de Joan Abelló. Aquí les obres no estan alineades. No estan mil·limètricament pensades per generar una composició que respongui a inquietuds i intencions museístiques. És una disposició on el temps, les circumstàncies, la intuïció i la professionalitat dels membres de l'entitat i l'encarregat del centre han anat construint. Un mosaic d'escuts i de paisatges de ciutats andaluses que conviurà durant un mes amb una pintura de la col·lecció del Museu Abelló. Canviar una peça del puzzle per una altra.

Imatge 7

Algú ho notarà? S'activarà alguna cosa? Les persones que freqüenten el centre tenen en compte les singularitats del que hi ha penjat? O només són mosaics decoratius que normalment percepts des del teu fora de camp?

Quin paper té l'art en aquest centre? Com s'entén l'art aquí? És aquest tipus d'art el que busquen les persones que habiten aquest espai?

Al cap d'uns quants dies, preguntem a la persona que representa l'espai si algú ha notat el canvi d'obres. Si algú ha fet algun comentari pel que fa a l'obra d'Abelló. A hores d'ara no tenim resposta.

Imatge 8

Interrogants de te amb pastes

Treure les obres a passejar. Moure-les de la seva quietud, de la crisàlide del magatzem. Esperant, pacientment a ser rescataades i mostrades. Aquesta vegada, per això, veuran altres llums, altres espais. Espais que no s'haurien imaginat, un cop van arribar al Museu, que podrien arribar a habitar. Haurem actuat segons afirma Ferreiro,² com a nigromants, reanimant les obres tancades al magatzem del Museu, dotant-les de nous significats i punts de vista?

L'escola, la casa d'un escriptor i un centre cultural com a espais expositius. Les obres es remarquen, passen a dialogar amb un altre espai. No és el Museu. És una escola, una casa particular, un centre cultural. Els discursos, la companyia i l'entorn són diferents. Ja no estan reposant tranquil·lament embolcallades en un magatzem juntament amb altres obres.

El seu destí no és estar al costat d'altres obres d'art de la col·lecció del Museu o d'altres col·leccions. El seu destí de forma temporal és estar entre material escolar i parets amb diferents representacions del currículum educatiu escolar; o estar entre una orla i un diploma universitari, envoltades de llibres i llibres, en un despatx de treball literari; o estar envoltades de taules i cadires de fusta de colors llampants, tenint com a companys imatges i escuts emmarcats i altres obres que per alguna raó no estan considerades «obres d'art»... o sí? Fins a quin punt l'espai expositiu s'ha vist replantejat i reformatat, com va passar en l'obra *Un intent de fer perceptible l'imperceptible* de Ferreiro, presentada a Homesession?³

Restringir els públics durant un mes. Durant un mes, una obra de la col·lecció serà observada per estudiants de primària, el professorat o personal de l'escola que passi per aquella aula; o per un escriptor i només qui estigui convidat a habitar el seu despatx de treball; o totes aquelles persones que freqüenten el Centro Cultural Andaluz. Anirien aquests agents a buscar al Museu aquesta trobada amb l'obra d'art que han acceptat custodiar? Fins a quin punt Traspàs ha trencat la distància amb la que normalment ens hem de posicionar davant les obres d'art?

Un artista que produeix un esdeveniment com a obra d'art. Un museu que, a través d'algunes obres del seu fons, arriba a contextos no familiaritzats amb la museística. Un equip comissarial que intenta esbrinar què hi ha de pedagògic en la proposta.

Fins a quin punt l'art ha actuat com a transformador de contextos, l'artista com a algú més enllà d'un productor d'objectes decoratius i el Museu com un espai de trobada per a la ciutadania?⁴

Fins a quin punt Traspàs ha creat precedent?⁵

Què passa si un obra fora de context no genera res?

L'obra d'art ha de generar, (com)moure sempre? És la institució la que ho provoca?

L'obra d'art, despullada de la seva institució museu, segueix sent obra d'art? De quina manera? Com es transforma el seu poder per afectar-nos?

Com des de l'equip comissarial es pot donar resposta a aquestes qüestions? Fins a quin punt ha d'incidir o no en la presa de decisions dels processos artístics dels artistes involucrats?

- 2. Jordi Ferreiro a una entrevista per a la revista *Culturamas*: <http://www.culturamas.es/blog/2015/10/18/derretir-la-institucion-entre-vista-a-jordi-ferreiro/>
- 3. Full de sala de l'obra de Jordi Ferreiro *Un intent de fer perceptible l'imperceptible* (2012): <http://www.homesession.org/wordpress/wp-content/uploads/2016/01/Hojadesala-jordi.pdf>
- 4. Jordi Ferreiro a una entrevista per al Barcelonés (9 gener 2017): <http://barcelones.com/cultura/jordi-ferreiro-los-museos-que-precari-zan-su-departamento-educativo-demuestran-que-no-entienden-cual-es-su-verdadera-funcion/2017/01/>

- 5. Jordi Ferreiro a una entrevista per al Barcelonés defineix els precedents com aquelles accions que «poco a poco, van convirtiendo lo inaceptable en permitido y es de esa manera como podemos hacer avanzar y flexibilizar nuestras instituciones» (9 gener 2017, para. 22): <http://barcelones.com/cultura/jordi-ferreiro-los-museos-que-precari-zan-su-departamento-educativo-demuestran-que-no-entienden-cual-es-su-verdadera-funcion/2017/01/>

PEUS DE FOTOGRAFIA >>

Imatges 1, 2, 3, 4, 6, 7 i 8: Eva Carasol, traspàs de les obres a la casa d'Alberto Sáez, l'escola Joan Salvat Papasseit i el Centro Cultural Andaluz, Mollet del Vallès.

Imatge 5: Eva Carasol, fragment de la intervenció a L'Aparador.

AGRAÏMENTS >>

Eva Carasol, Francisco Paradás i els membres de l'entitat Centro Cultural Andaluz; Alberto Sáez i l'Associació 7 plomes; Anna Costats i la comunitat educativa de l'escola Joan Salvat Papasseit.

MÉS INFORMACIÓ >>

dexposarseaixi.hotglue.me

COM ARRIBAR-HI >>

Rodalies Renfe: R2 i R8 (parada Mollet Sant Post), R3 (parada Mollet Santa Rosa).

Autobusos Segalés: 302, 303, 305, 320, 321, 323, 325, 330, 332, 360, 362, 501.

MAPA D'AGENTS IMPLICATS

